

[Finansministeren.]

klasserne ved fremsættelsen af udskrivningsloven.

Jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til de udtalelser, det ærede medlem fremsatte om den kommunale beskatning, som har en ret nøje sammenhæng med statsindkomstbeskatningen. Dette lovforslag er et led i de almindelige bestræbelser dels for at undgå at opkræve indkomstskat af skatteydere, som har en meget lille indtægt, således at skatten, selvom den, som det ærede medlem siger, er symbolsk, dog kan være en byrde, dels for at opnå en forenkling og en teknisk besparelse indenfor skatteforvaltningen.

Der har dels fra denne talerstol, dels i pressen lydt røster om, at vi faktisk er ved at gå den vej, at en mindre og mindre del af befolkningen svarer skatterne og en større og større del af befolkningen slipper fri. Jeg vil benytte lejligheden til at konstatere, at det ikke er tilfældet. Tværtimod er der i dag en langt større del af befolkningen, der betaler indkomstskat såvel til staten som til den kommunale udligningsfond og til kommunen, end i årene før den sidste verdenskrig. Det, der skete, var, at i 1940—41 ændredes reglerne for skattepligtens indtræden til staten og udligningsfondens. Derefter er der på grund af pengenes faldende værdi, på grund af at indtægterne er stigende, ikke i realbeløb, men i pengebeløb, en større og større del af befolkningen, der har fået skattepligt. Det har vi prøvet at bøde på ved statsindkomstbeskatningen og den fælleskommunale beskatning, men har ikke kunnet gøre det ved den kommunale beskatning, fordi vi havde reglen i den kommunale valglov om, at hvis der ikke betaltes skat, bortfaldt valgretten. Det er nu ændret, og det er i nøje konsekvens deraf, at der sker en ændring i den kommunale skattelov.

Til støtte for denne påstand vil jeg nævne et par tal. Sammenligner vi antallet af skatteydere med den samlede befolkning over 18 år med fradrag af gifte kvinder — det er nogenlunde det potentielle antal personer, der kunne være skatteydere, idet jeg dog indrømmer, at der kunne være nogle yngre, der kom med — var der før krigen ud af 1 000, der kunne blive skatteydere, 658, der betalte indkomstskat til

staten. Dette tal steg og steg og nåede sit maksimum i 1948—49 med 898, altså en meget stærk stigning. Det er på grund af de ændringer, der er sket i lovgivningen, i dag faldet til 705, men vi ligger stadig på et punkt, hvor antallet af indkomstskatteydere til staten forholdsvis er højere end før krigen.

Tager vi den fælleskommunale udligningsfond, var tallet før krigen 570, og på maksimum var det 898. Nu er det gået ned til 798. Nedgangen her har altså ikke været så stor, men vi ligger stadig højere end før krigen.

Tager vi antallet af opholdskommuneskatteydere — og det har aktuel interesse i dag — var tallet før krigen 951, medens det i dag er 1 047. Det vil sige, at selvom vi tager hensyn til befolkningstilvæksten, er der i dag 10 pct. flere kommunale skatteydere end før krigen. Det, der er tale om ved dette lovforslag, er netop, som det ærede medlem var inde på, en ajourføring. Der er ikke tale om en væsentlig ændring i progressionen eller lignende, men om at fritage en række indtægter, som før krigen var fri for at betale kommunal indkomstskat, for nu at betale den.

Det har været drøftet, om der vil opnås nogen besparelse herved, og det ærede medlem hr. Lorentzen var her fremme med en udtalelse af skattedirektør Christophersen. Nu er det ikke således, at skattedirektøren har sagt, at der ingen besparelse ville komme. Han har sagt, at man skulle påse på ikke at overvurdere denne besparelse. Han er vel — måske ubevidst — nervøs for, at man skal overvurdere den; da det er ham, der skal præstere besparelsen, er der ikke noget at sige til, at han tager forsigtigt på spørgsmålet.

Jeg vil ikke mene, at det provenutab, der vil komme, og som ikke kan beregnes for kommunerne udenfor hovedstaden, men som for hovedstadskommunerne er beregnet til 1,3 mill. kr., vil gå lige op med besparelsen. Jeg skulle mene, at nogle hundrede tusinde kroners besparelse vil der komme. Den vil sikkert ikke komme direkte frem på budgetterne, for samtidig vokser befolkningen, og der kommer flere skatteydere, men takten i udgiftsstigningen vil sagtne noget som følge af denne lov.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller var